

P10 Minister: "Hou op met vernederende ontgroening. De gemeenste zijn, dat is makkelijk"

Foto: Wikipedia

Rector Rianne Letschert over de beoordeling van wetenschappers

"Dit is niet zomaar een projectje, het heeft topprioriteit voor mij"

Kwaliteit boven kwantiteit, ruim baan voor onderwijscarrières, en, last but not least, team science in plaats van de eeuwige aap op de apenrots. Er komt een revolutie binnen de universitaire wereld, als het aan rector Rianne Letschert ligt. De beoordeling van wetenschappers gaat op de schop. Lastigste horde: Europa en vervolgens de rest van de wereld overtuigen.

Vorige week kondigden de universiteitenvereniging VSNU, de academische ziekenhuizen en wetenschapsfinanciers als NWO en ZonNW de voornemens al aan. Maar het was prof. Rianne Letschert die tijdens haar intrede als rector in september 2016 al een pleidooi hield voor 'team science' en voor meer variatie in de beoordeling van stafleden.

Die moeten nu allemaal uitblinken in onderzoek, onderwijs, maatschappelijke impact en lei-

derschap. Kun je dat allemaal verwachten van één persoon, vroeg zij zich af in een volle St. Janskerk. Nee, dacht en denkt Letschert, en daarom is het beter om de nadruk te leggen op teamwerk waaraan iedereen zijn eigen individuele bijdrage levert: "Niet iedereen hoeft overal goed in te zijn."

Kartrekker

Zij bracht haar plannen - "de echte aanjager is natuurlijk Science in Transition"- afgelopen september met succes voor het voetlicht binnen de VSNU. De veertien colleges van bestuur reageerden enthousiast en willen snelheid maken, Letschert trekt samen met de Eindhovense rector Frank Baaijens de kar. De komende maanden gaan ze met een groep medewerkers uit diverse universiteiten de dialoog aan met tal van organisaties, denk aan de Jonge Akade-

Lees verder op pagina 3

Authorised persons only

University Library only for the UM from 1 January

From 1 January, the University Library will only be open to UM card holders. Turnstiles will be installed in spring of 2019. Until that time, users will be checked manually.

Students, in particular, have been complaining for years about the library being too full and have been irritated by non-UM users, such as secondary school pupils, taking up their spaces. In response to the complaints, it had already been agreed that during the exam periods - the so-called XXL weeks when the library has longer opening hours - only UM cardholders would be admitted. From 1 January, this regulation will be extended to every day of the year. The access policy has been under attack many times, but there was no consensus within the UM's management team - deans and the Executive Board. Former building manager Yvette Froeling already told *Observant* so in September 2015, when the library's public function was a point of discussion again. Some managers held 'the public function' in high esteem; the university library should be open to everyone, also to secondary school pupils, so that they can 'get used to' higher education. Others felt that outsiders should leave. Eventually, the decision was made that there would be no turnstiles and everyone was welcome. Things are different now. Carin Klompen, manager of library locations and services: "It has only become more crowded. The UM is growing, more and more students are looking for a place to study and if one is taken by someone from outside the UM, they find that unfair."

Initially they will check those who enter manually. Turnstiles will be set up in spring. The project has been put out to tender. The doors of the university library will, by the way, not be completely locked for non-UM cardholders. Employees from MUMC and businesses or institutes with whom a contract has been signed, such as the Academie Verloeskunde Maastricht, will still have access. Outsiders may reserve day passes for 10 euro (a maximum of two passes per day). In addition, arrangements can always be made, for example to look at special collections, says Klompen.

eng

WD

8-9 Quality agreements: improve education, but don't increase the workload

Illustration: Simone Golob

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek. Ideeën? Mail wendy.degens@maastrichtuniversity.nl

Statistici gezocht

De cijfers van studenten gaan achteruit. Dat concludeert het Nederlands-Britse carriërenetwerk Magnet.me op basis van onderzoek onder zijn gebruikers. Reden voor zorgen? Het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP) denkt van niet. Onder de gebruikers van de carrièrewebsite daalde het gemiddelde cijfer van universitaire bachelorstudenten de afgelopen vier jaar van een 7,26 naar een 7,09. Ook de mastercijfers gingen licht bergafwaarts: van een 7,59 in 2015 naar 7,52 in 2017. Een mogelijke verklaring voor de

lagere cijfers is volgens het netwerk dat ook het aantal werkgevers op Magnet.me dat een minimumcijfer vereist, is gedaald. Voor studenten is er dus minder druk om hoge cijfers te halen.

Lagere cijfers; dat klinkt niet zo best, maar zijn het terechte conclusies? Of rammelt het onderzoek hier en daar, vraagt het HOP zich af. De jaarlijkse Studentenmonitor van onderzoeksbureau ResearchNed laat namelijk een omgekeerde trend zien.

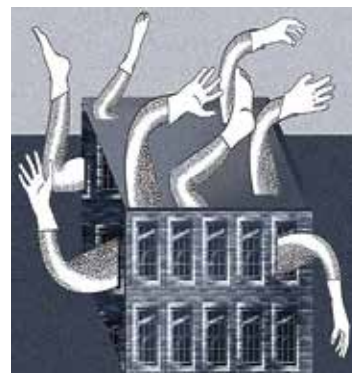
De vraagtekens van het HOP lijken terecht. Magnet.me baseert zijn onderzoek, in tegenstelling tot ResearchNed, namelijk niet op een willekeurige steekproef, maar op eigen gebruikers. Die niet verplicht zijn om hun cijfers op hun profiel te vermelden. Vooral voor 'goede' studenten is er dus een reden om hun cijfers bekend te maken. En zijn het wel echt de toppers die zich bij de website aanmelden? "Of hebben die al een baan en ontbreken ze daarom juist?"

Daarnaast vergelijkt Magnet.me studenten die in 2017 begonnen met de mensen die vier jaar eerder startten. Niet eerlijk, zegt het HOP, want nieuwe studenten moeten wennen aan de nieuwe onderwijsvorm en scores daarom in het begin van hun academische carrière vaak lager dat later.

Er zitten dus wat haken en ogen aan het onderzoek van Magnet.me; wellicht is er in het netwerk nog een goede statisticus te vinden.

Staan tijdens college

Er waren bij de Universiteit Twente (UT) nog nooit zo veel studenten als dit jaar en voor de online open dag waren maar liefst 2233 aanmeldingen: een recordaantal. "So proud of my team and col-

leagues!", schreef directeur marketing en communicatie van de UT Atilla Kerpisci vorige week op Facebook.

Toch is niet iedereen hier zo blij mee als Kerpisci. De brandweer waarschijnlijk, maar zeker ook de roostermakers van de UT niet. De enorme toestroom aan nieuwe studenten zorgt er namelijk voor dat er tijdens colleges niet altijd genoeg zitplaatsen zijn. Afgelopen week verschenen er vanuit een Whatsapp-groep foto's van een overvolle zaal met studenten die staand bij het gat van de deur of vanaf de trappen tussen de collegebanken het college volgen.

Dat schijnt vaker voor te komen. Onacceptabel, vinden studentenpartijen in de universiteitsraad UReka en DAS. Ze stonden "perplex" toen ze de foto's zagen, klinkt het in zusterblad *U-today*. Om een goed beeld te krijgen van de problematiek heeft UReka op zijn facebookpagina studenten opgeroepen om foto's en klachten in te sturen.

Geld voor nieuwe collegezalen is er niet, dus de UT zegt de beschikbare ruimtes efficiënter te gaan gebruiken.

Een glaasje oude boterham

Elk jaar gooit Nederland negen hele broden per persoon weg. Zonde, daar kun je beter

bier van maken, dacht Laura Nieboer, masterstudent Public Policy and Human Development aan de Universiteit Maastricht. Met dit idee benaderde ze Brouwerij De Maastrichter Maltezer en na maanden van proeven, testen en experimenteren ontwikkelden ze samen Pieke Broodbier. Dit brouwsel leverde Nieboer vorige week woensdag de eerste Maastricht Student Entrepreneur Award op. Sinds dit jaar is die onderdeel van de Maastricht Awards, een

prijs die de gemeente jaarlijks uitreikt aan Maastrichtse ondernemers.

"Het biertje is mijn eerste stap om mensen te laten zien wat de mogelijkheden zijn van afval", zegt Nieboer. Want aantonen dat afval geen eindproduct is, is haar "missie". Op dit moment onderzoekt ze een goedje dat 'borstel' heet. Dat is de mout die na het bierbrouwproces overblijft en wordt gekookt. "Ik ben aan het kijken of je daar energierepen van kan maken."

Schieten met een schot hagel

"Het lijkt me erg leuk om de krant te hebben. Waar kan ik deze kopen?" Dit schreef een derdejaars International Business student nadat hij door *Observant* was geïnterviewd. Gevolgd door de hoogleraar die enthousiast 'ja' zei op ons interviewverzoek en tijdens de kennismaking vraagt: "Is *Observant* Nederlands- of Engelstalig?" En dan de buitenlandse student die het laatste nummer niet uit de bakken pakt omdat ze "geen Nederlands" begrijpt. Blijkbaar nooit goed gekeken. We zijn toch echt tweetalig.

Dat de wereld kampt met ontleding, dat een krant en ook een universiteitsblad lang niet altijd meer tot het standaard leesvoer van studenten en medewerkers hoort, dat beseffen we maar al te goed. Niet voor niets hoort onze eigen marketing al jaren tot het vaste takenpakket. Ik som even wat acties van de laatste tijd op: we maken een speciaal (geheel Engelstalig) nummer voor de eerstejaars dat we zelf uitdelen tijdens de facultaire introductie, iedere donderdag verschijnen er op de beeldschermen in verschillende UM-gebouwen *Observant* posters met het laatste nieuws, we zitten op Facebook, Twitter en Instagram, hebben een website in twee talen, en staan op diverse infomarkten

aan de UM. Helpt het? Geen idee. Het is schieten met een schot hagel. En daarin zijn we niet de enigen, vertelde sociaalpsycholoog Phil Brüll, gespecialiseerd in gedragsverandering van grote groepen, nog niet zo lang geleden in *Observant*. Hij ziet talloze organisaties en de overheid campagnes starten, zonder dat men de doelgroep goed onderzocht heeft: wie zijn ze, waarom doen ze niet wat jij graag zou willen, wie zijn de mensen die invloed op hen hebben? Stel, zo vertelde hij, je wilt dat iedereen een autogordel draagt. Als je

onderzoek doet, ontdek je misschien verschillende redenen om de gordel niet te dragen: de een vindt dat hij niet lekker zit en is ook niet overtuigd van het nut. De ander, die het nut er wel van inziet, vergeet hem om te doen. De laatste groep heeft niets aan een campagne die vertelt dat autogordels levens redden, de eerste wel.

Wij willen gerichter gaan schieten en moeten dus onze (potentiële) lezersgroepen beter leren kennen: wie leest ons wel, wie niet en waarom? Om zo tot doelgerichte acties te komen. We gaan dat onderzoek niet zelf doen, maar hopen dat geïnteresseerde masterstudenten ons Premium-project in het voorjaar van 2019 gaan uitvoeren. Wordt vervolgd.

Riki Janssen

Iedere week schrijft de hoofdredacteur over het leven op de redactie

De baas van de gemeente

Twee weken geleden stemde de Eerste Kamer in meerderheid voor het voorstel om de Kroonbenoeming van de burgemeester uit de Grondwet te halen. De Grondwetswijziging maakt de weg vrij om met een gewoon wetsvoorstel de rechtstreeks gekozen burgemeester te gaan invoeren. We zullen zien of dat ook daadwerkelijk gebeurt.

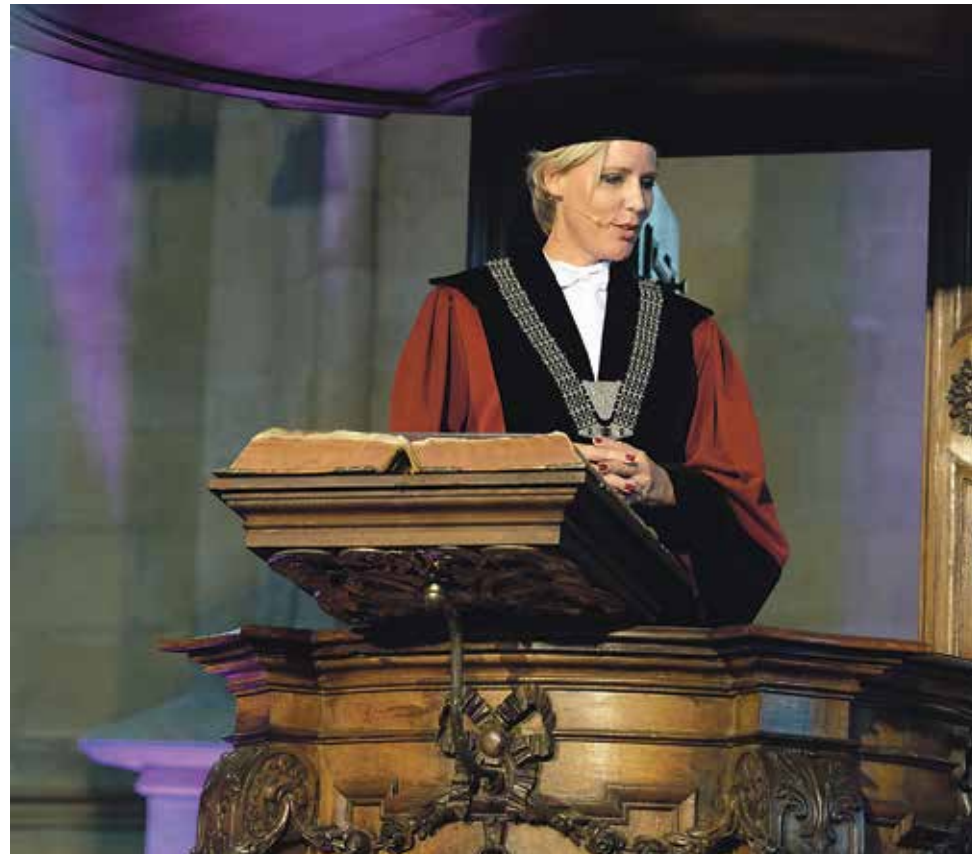
Bijna iedereen die ik ken, heeft wel een opvatting over die gekozen burgemeester. Zelf ben ik in de loop van de tijd meermalen van mening veranderd. Als bevlogen student leek het me een *no-brainer*: natuurlijk moest Nederland snel een einde maken aan zijn internationale uitzonderingspositie en burgers hun eigen burgemeester laten kiezen. Met het ouder worden kwam de twijfel: moeten we zo'n belangrijke beslissing wel aan het volk overlaten? U kent dat wel: je moet er toch niet aan denken dat die mensen allemaal mogen meebeslissen... Maar anderzijds: het argument dat mensen misschien een onverstandige keus maken, kan toch nooit een reden zijn om het dan maar ondemocratisch te doen? En sinds ik onderzoek doe in gemeenten zie ik waarom veel burgemeesters er niets voor voelen: politiek is nu eenmaal niet altijd een verheffend spektakel – dat geldt overigens net zo goed voor de Haagse politiek – en als burgemeester wil je daar graag van wegblijven, dat is beter voor je positie, zowel binnenshuis als naar buiten toe.

Maar de doorslag voor mij geeft een overweging van *'checks and balances'*. Ik kan dat het beste illustreren met een vergelijking. Stel je even voor: hoe gek zou het zijn als premier Rutte op dinsdag de Tweede Kamer binnentapt, plaatsneemt op de voorzittersstoel en de vergadering opent? En als hij later op de dag, wanneer een stevig debat tussen Kamerleden en ministers wordt gevoerd, de voorzittershamer pakt en zegt: mensen, dat was het, ik denk dat er genoeg is gediscussieerd, ik sluit de vergadering. Best gek toch, als de gecontroleerde tegelijkertijd het controlerend orgaan voorziet? En dat is precies wat we nu hebben in het lokaal bestuur: de burgemeester is voorzitter van het college van B&W, en tevens van de gemeenteraad. En dat roept vragen op over de controle van onze bestuurders, in handen gelegd van een gezelschap van leken, die dit belangrijke werk erbij doen, zonder noemenswaardige ondersteuning. Die verdienen een eigen voorzitter, zo simpel is het.

*Klaartje Peters,
bijzonder hoogleraar lokaal
en regionaal bestuur*

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

“Over 10 jaar is er meer balans”

Rianne Letschert geeft haar rede tijdens de rectorsswisseling in 2016 Foto: Loraine Bodewes

Vervolg pagina 1

mie, HR-medewerkers, studentenorganisaties ISO en LSVb, Promovendi Netwerk Nederland, NWO. Dat moet na de zomer van 2019 uitmonden in een concreet plan van aanpak waarin ook de cao en de ufo-profielen niet zullen ontbreken. Letschert: “Dit is niet zomaar een projectje, het heeft topprioriteit voor mij. Ik wil overal mee naar toe.”

Apenrots

Team science is haar grote ideaal. “Je ziet het nu al terug in de Maastrichtse beoordelingscriteria van de *tenure track*; wat is je bijdrage aan de groep, hoe waardevol ben jij voor je team? Vaak krijgt de aap op de rots alle credits, maar hoe zit het met al die anderen die dat mogelijk maken en het instituut of departement draaiende houden? Bij Intervict (International Victimology Institute) in Tilburg, waar ik voorheen werkte, haalden we *grants* binnen voor het hele team, als een collectief. Bij ICIS in Maastricht zie ik dat ook. Het heeft zoveel positieve effecten op de verantwoordelijkheid en mentaliteit van iedereen. Ik zie niet in wat de meerwaarde is van een PI-cultuur waar de

principal investigator alle aandacht naar zich toetrekt.”

Balans

Stel dat het lukt, hoe ziet de wereld er dan over pakweg tien jaar uit? “Er is meer balans, betere kansen voor mensen met verschillende kwaliteiten. De frustratie van mensen die nu vastlopen door de grote nadruk op onderzoeksprestaties, zal sterk verminderen. We gaan mensen ook waarderen voor prestaties op andere domeinen: onderwijs, leiderschap, maatschappelijke impact. Je maakt dan niet alleen carrière wanneer je veel subsidies binnenhaalt, een hoge H-index hebt of een lijst publicaties met een hoge impactfactor. We krijgen verschillende typen hoogleraren, allemaal volwaardig, maar met andere vaartpunten in hun takenpakket.” En, heel belangrijk, er is meer onder de zon dan alleen een hoogleraar-schap: “Een universitair (hoofd)docentschap is ook een prachtige baan. Je bent niet alleen geslaagd als je hoogleraar bent. En waarom zou een UHD of UD geen vakgroepsvoorzitter kunnen worden? Die vakgroepsvoorzitters moeten ook meer waardering krijgen. Nu doet

niemand dat erbij. Er staat geen extra tijd en salaris of een sabbatical tegenover.”

Revolutie

Makkelijk zal het niet worden, erkent ze. “Het kan een revolutie teweegbrengen, maar dan moeten we echt de cultuur binnen de academie veranderen. De mensen die aan de touwtjes trekken, die knopen doorhakken moeten mee-gaan in deze ontwikkeling. De decanen en colleges van bestuur krijgen we wel mee, maar ook diep op de werkvloer moet men doordrongen worden van dit nieuwe denken.” Dan hoopvol: “Laatst werd ik aangesproken door een hoofd van een vakgroep met bijna alleen mannen. Hij zei: ‘Sinds jij diversiteit op de agenda hebt gezet, praten wij er tijdens de koffie over, is het een issue.’ Het is een eerste stap in de cultuurverandering, ik geloof hier in.”

Dora

In 2014 ondertekenden de Nederlandse universiteiten DORA, ‘De Verklaring van San Francisco’ waarin werd afgesproken dat maatschappelijke relevantie en kwaliteit van onderzoek boven kwantiteit gaat. Mooie plannen, maar wat is ervan terechtgekomen? “Je ziet het terug in sommige subsidieprogramma's; niet meer alle publicaties worden gevraagd, maar alleen een top 5. Ook De Jonge Akademie (KNAW) bijvoorbeeld is bij het aannemen van nieuwe leden niet meer geïnteresseerd in een H-index. We vragen om de belangrijkste publicaties, maar het gaat daarnaast om veel meer, wat je op onderwijsgebied hebt gepresteerd of wat je onderwijsvisie is.”

Europa

Ook al krijgt Letschert Nederland achter zich, zonder Europa komen ze geen stap verder. Dat beseft ze maar al te goed. “We moeten niet de competitie met het buitenland gaan verliezen. Als wij kiezen voor kwaliteit en zij blijven hameren op kwantiteit, dan wordt het een lastige strijd.” Bijvoorbeeld in de race om Europese subsidies (ERC). Nederland wint steeds minder zogeheten *consolidator grants*, schreef het Hoger Onderwijs Persbureau deze week nog. “Maar een nieuw wetenschapsklimaat kan ook aantrekkelijk zijn en meer lucht geven. Ook voor de onderzoekers pur sang. Zij kunnen zich juist meer op hun onderzoek richten, als ze niet meer in alles hoeven te excelleren.”

Wendy Degens, Riki Janssen

Universiteitsbibliotheek vanaf 1 januari alleen voor UM'ers

Vanaf 1 januari is de universiteitsbibliotheek alleen nog maar toegankelijk voor UM-pashouders. In het voorjaar van 2019 zullen er tourniquets komen. Tot die tijd wordt er handmatig gecontroleerd.

Het zijn veelal de studenten die al jaren klagen over een overvolle bibliotheek en zich ergeren aan niet-UM'ers, zoals middelbare scholieren, die hun studieplekken innemen. Om daaraan tegemoet te komen, is eerder afgesproken dat rond de tentamenperiode, tijdens de zogeheten XXL-weken waarin de bibliotheek langer open is, alleen UM-pashouders binnen mogen. Vanaf 1 januari wordt die regel dus uitgebreid naar alle dagen van het jaar. Het toegangsbeleid lag al vele malen eerder onder vuur, maar binnen het management-team van de UM – decanen en college van

bestuur – was er geen consensus over. Dat vertelde voormalig gebouwenbeheerder Yvette Froeling al in september 2015 aan *Observant* toen de publieke functie weer eens ter discussie stond. De ene bestuurder had de maatschappelijke functie hoog in het vaandel; de universiteitsbibliotheek zou open moeten zijn voor iedereen, ook voor scholieren zodat ze al kunnen ‘wennen’ aan het hoger onderwijs. Anderen zagen vreemde gasten liever vertrekken. Uiteindelijk werd de knoop doorgemaakt: er zouden geen toegangspoortjes komen, iedereen was welkom. Nu hangt de vlag er anders bij. Carin Klompen, manager bibliotheeklocaties- en services: “Het is alleen maar drukker geworden. De UM groeit, steeds meer studenten zoeken een studieplek en als die dan is ingenomen door een niet-UM'er vinden ze dat oneerlijk.”

In eerste instantie zal er handmatig worden gecontroleerd worden bij de entrees. In het voorjaar komen er tourniquets. Daar loopt nu een aanbesteding voor.

De deuren van de universiteitsbibliotheek gaan overigens niet helemaal op slot voor niet-UM-pashouders. Medewerkers van het MUMC en bedrijven of instellingen waarmee een contract is afgesloten, zoals de Academie Verloskunde Maastricht, kunnen nog steeds naar binnen. Externen mogen een dagpas reserveren voor 10 euro (maximaal twee passen per dag). Daarnaast kan er altijd een afspraak worden gemaakt om bijvoorbeeld de bijzondere collectie te bekijken, vertelt Klompen.

Wendy Degens

Teaching political scientists a lesson

Imagine you, a researcher, are given a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Political scientist Arjan Schakel would like to prove that many social researchers take the wrong approach in their research into voting behaviour. To do so, he needs tens of millions.

Schakel is convinced that there is a case of 'methodological nationalism' in his field. This stands for the political scientists' tendency to always look at a country. Schakel would rather look at regions, areas with a minimum of 150 thousand inhabitants, the layer between local and national. This layer is seldom researched: "In the Netherlands there has no research ever been carried out into voting behaviour during provincial elections. We know that they vote, but we don't know why. It is the same abroad. The importance of this layer is heavily underestimated."

"In the course of the years, regions have been given more power and greater responsibilities"

Research from a national perspective is certainly important, Schakel says, "but by only concentrating on that, you overlook all kinds of things. Also from a theoretical perspective. It is a vicious circle: national data arise from national hypotheses, which lead to new national hypotheses that are again tested with new national data."

The fact that regions are important, also to understand national voting behaviour, can be seen in places like Catalonia, or Scotland as a region of the United Kingdom, Schakel says. "Those regions are perhaps even more important than the country." Schakel gets up from his chair for the fourth time to lay his finger on the map. This time he gets a stool to point

at an area at the top of Norway. "The national government decided in 2015 to reduce the number of regions from 19 to ten. In the most northern region, Finnmark, a consultative referendum was held in 2018 on the merger with other regions. More than 80 per cent said 'we don't want that'. Both the politicians and the researchers did not expect this. And why? Because we know so little about regions." Methodological nationalism is not so strange, says Schakel. "Roughly forty years ago, regional politics was much less important in EU countries. There were also fewer regional elections. In the course of the years, regions have been given more power and greater responsibilities: for example, more and more regions are now allowed to impose taxes, choose their own infrastructure, environmental and transport policy, and make their own economical planning. There really is something to vote for. Figures also prove this importance: of those in the current 28 European member states eligible to vote, 53 per cent were allowed to vote at both national and regional elections in 1979; in 2014 this was 83 per cent." Schakel would like to take on the regional research himself. To do so, he would have to distribute 400 thousand surveys: a thousand in each region of Europe. A lot would be needed for this: an infrastructure and a standardised questionnaire in many different languages. Also, in order to end up with a representative sample the respondents would have to be carefully selected. And there would need to be enough time to collect the surveys and process them. Cost: tens of millions, Schakel thinks. "What I want to know? Personal characteristics such as age and education level, past voting behaviour in both regional and national elections, media consumption and how long they have been living in the area. Also, do they speak a regional dialect? Do they feel more connected to the country or the region? Those kind of things."

Yuri Meesen

Arjan Schakel Photo: Joey Roberts

Trump Jokes

When things get tough, sometimes the best way to cope is to find the humor in whatever you are dealing with. A good joke boosts your mood. But more importantly, it can change your perspective and even allow you to look past or live with whatever issue. That other people share this coping strategy is reflected by the current ratings of American television shows. As the Trump administration - and its anti-immigrant agenda - is pushing the country into an all-time political low, late night TV comedy shows are seeing an all-time high.

In fact, having grown up in the U.S. and having lived through several elections and three different presidents, I find that comedians and their role in the public's political perspective have reached a whole new level. Stephen Colbert, Jimmy Fallon, Trevor Noah are only a few of the comedians that have consistently ridiculed the American president and the recent affairs on Capitol Hill. In doing so they briefly manage to make light of a pretty unfortunate situation that deeply troubles those disagreeing with the country's course of action. Thanks to the late TV time slot, viewers can at least count on a good laugh before they wake up to sobering morning headlines. Ironically, stand-up comedy was brought to America by immigrants. More specific, by Jewish immigrants who came to the U.S. after World War II. While the laughs were first shared exclusively within the community in several East Coast Jewish vacation spots like the Catskill Mountains, the iconic self-deprecating humor in many ways acted as a cross-cultural ice-breaker.

Movie classics from the seventies like Woody Allen's *Annie Hall* or Mel Brooks' *Blazing Saddles* are examples of how Jewish humor became part of American culture and eventually laid the groundwork for today's political satire. It's no joke what pro-immigration policies can do for a country.

*Nina Schröder,
master student Health Food
Innovation Management*

This column reflects the personal views of the author

Rector Rianne Letschert on team science, assessment of researchers and H-index

“This is not just any project, it takes top priority for me”

Quality above quantity, a clear path for teaching careers, and last but not least, team science instead of the age-old hierarchical structure. If it is up to rector Rianne Letschert, there is about to be a revolution within the world of academia. The assessment of researchers is about to be changed. The toughest hurdle is convincing Europe and then the rest of the world.

Last week, university association VSNU, the university hospitals and research financiers such as NWO and ZonMW already announced their intentions. But it was professor Rianne Letschert, who already made a plea for 'team science' and for more variation in the assessment of staff in her inaugural speech as rector in September 2016. They now all have to excel in research, teaching, social impact, and leadership. Can you expect all that from a single person, she wondered in a full St. Janskerk. No, thought and thinks Letschert, and that is why it is better to put the emphasis on teamwork to which everyone makes his or her individual contribution: "Not everyone needs to be good at everything."

Leader

She successfully presented her plans - "the real driving force is of course Science in Transition" - to VSNU last September. The fourteen Executive Boards responded with enthusiasm and want to get the ball rolling quickly, Letschert has taken the lead together with rector Frank Baaijens from Eindhoven. In the coming months, they will meet with a group of employees from various universities and discuss the matter with a number of organisations, such as the Jonge Akademie, HR employees, student organisations ISO and LSVb, Promovendi Netwerk Nederland, and NWO. This should all result in a definite plan of approach after the summer of 2019, which will include the collective bargaining agreement and the UFO profiles. Letschert: "This is not just any project, it takes top priority for me. I want to attend all the meetings."

Hierarchy

Team science is her great ideal. "You can already see it in the Maastricht assessment criteria for the tenure track; what is your contribution to the group, how valuable are you to the team? Often the person at the top of the hierarchy gets all the credits, but what about all the others who make it possible to keep an institute or department going? At Intervict (International Victimology Institute) in Tilburg, where I used to work, we gained grants for the whole team, as a collective. I see the same thing at ICIS in Maastricht. It has so many positive effects on the responsibility and the mentality of everyone. I don't see what the extra value is in a PI culture where the principal investigator draws all the attention."

Balance

Imagine the project is a success, what will the world look like in say ten years' time? "There will be more balance, better opportunities for people with different qualities. The frustration of those who now get stranded because of the enormous emphasis on research achievements, will be greatly reduced. We will appreciate people for achievements in other domains: teaching, leadership, social impact.

PhD theses of Maastricht University Photo: Observant

Then you don't just make a career when you pull in a lot of subsidies, have a high H-index or a list of publications with a high impact factor. We will have various types of professors, all skilled, but with different accents in their job responsibilities." And what is very important, is that there is more to life than a professorship: "A university (senior) lecturership is also a great job. You are not only successful if you are a professor. And why could an associate professor or an assistant professor not become a department chairperson? Those department chairpersons also need more appreciation. At the moment, someone does the job as an extra. There is no extra time or salary, or a sabbatical as compensation."

Revolution

She acknowledges that it won't be easy. "It could bring about a revolution, but then we really need to change the culture within the academy. The people in charge, those who make decisions, must also go along with this development. We will get the deans and executive boards on our sides, but we will also have to get through to the people down on the workfloor about this new way of thinking." Then, hopeful: "I was recently approached by the head of a department with almost only men. He said: 'Since you put diversity on the agenda, we talk about it during the coffee break, it is an issue.' It is a first step in the culture change, I believe in this."

Dora

In 2014, the Dutch universities signed DORA, 'San Francisco Declaration' in which parties agreed that social relevance and quality of research are worth more than quantity. Great plans, but what came of it? "You see the results in some subsidy programmes; not all publications are required, just the top 5. And De Jonge Akademie (KNAW), for example, when taking on new members is no longer interested in an H-index. We ask for the most important publications, but besides that it is about much more, what you have achieved in the field of teaching or what your vision of education is."

Europe

Even if Letschert is backed by the Netherlands, without Europe she won't get anywhere. She realises this all too well. "We must not lose the competition with other countries. If we choose quality and they continue to put the emphasis on quantity, then it will be a tough battle." For example, in the race for European subsidies (ERIC). The Netherlands wins fewer and fewer so-called consolidator grants, the Higher Education Press Office wrote only this week. "But a new research climate could be attractive and give room to breathe. In the end, also for the researchers *pur sang*. They could instead focus more on their research if they no longer need to excel in everything."

Wendy Degen, Riki Janssen

Selke Ruijsenaars (22, master's student of Human Decision Science), works about 16 hours per week, earning 10 euros net per hour

Meet Selke, your guest happiness server

'Receptionist', as it turns out, is an outdated term today. Selke Ruijsenaars's name tag says guest happiness server. She never once uses this term herself, though. Receptionist works for her. It's an intriguing job title nonetheless: a 'server' who's responsible for the happiness of the guests.

It's Saturday afternoon, half past one. Ruijsenaars's colleague is vacuum cleaning the hotel entrance. When asked if he knows where bikes can be parked, he puts the vacuum cleaner aside and takes the bicycle to the car park around the corner. "It'll be safe there."

Meanwhile, Ruijsenaars is explaining the computer system to a new employee. "I've already allocated the rooms for tomorrow. Can you have a look at the special requests? Extra duvets, a parking space... You'll have to tick this box and that one."

The reception desk is located in the middle of a 'living room' with green plants, Persian carpets, full fruit bowls, small bowls of nuts, and a wooden box of board and card games.

Guests are welcomed in the front; there's a cauldron of hot soup and a large fruit pie. Refrigerated beer and wine are available at the back of the reception desk. It's self-service, but not complimentary. This fact is sometimes overlooked, says Ruijsenaars, even though the price tags – in both Dutch and English – are difficult to overlook. She's been working at the hotel since last spring. "I returned from travelling and I had to wait until September to start my master's degree. I wanted to get a job quickly and work full-time. But I don't really like call centre jobs or manufacturing and production work; I prefer to work with people." She knows how to make guests happy and how to sell a product; it's her love for sales, and a remnant of one of her previous side jobs as a 'street vendor' of local newspapers. And perhaps it's also because she's from the Dutch province of North Brabant, whose inhabitants are stereotypically positive and friendly. Let's briefly revisit the 'guest happiness server' label. Other Townhouse Hotel

employees who belong to this category are the goldfish (all called "Bubbles"), even if all they do is swim in circles in the fish tank on the desk. "Guests can rent a fish to keep them company", says Ruijsenaars, laughing, for 3.50 euros per night. And yes, this actually happens. Nothing surprises Ruijsenaars anymore: a vegan guest who doesn't want their room to have any leather in it, or someone requesting a room without a red chair simply because they don't like the colour red. And the oddest things happen. Just the other day, the lift in Hotel St. Martenslane (the hotel across the road, which is also part of hotel chain LBG) got stuck. The seven gentlemen – "they were on a stag do" – thought the maximum load of three people didn't apply to them. "The night porter had to call the fire department."

The hotel florist passes by and asks Ruijsenaars to take care of the flowers, "because you have such green fingers". She initially thought her main task as a receptionist would be checking guests in and out, but that

wasn't quite the case. Other tasks in her job description include allocating rooms while taking into account special requests, serving high teas, keeping the 'living room' tidy, keeping the finances in order, making sure the tea chest is filled and taking care of the flowers. Sometimes Ruijsenaars treats guests to a little something extra, like a chocolate bar or a bag of sweets. Or she writes a card to a newly married couple.

The key word, she knows, is good communication, both with the guests (if they have questions or complaints) and with her colleagues. After all, no one wants Bubbles to spend whole nights swimming in circles in an empty room because the housekeeper didn't know it was time for him to return to his friends.

Wendy Degens

 Nederlandse versie op www.observantonline.nl

(Wo) man at work: receptionist at Townhouse Design Hotel

How to motivate the Danish to buy electric cars

SBE dean and Danish citizen Peter Møllgaard became the new chairman of the Danish Council on Climate Change from 1 December. Despite recent ominous reports, Møllgaard believes in a good outcome. “I am a born optimist.”

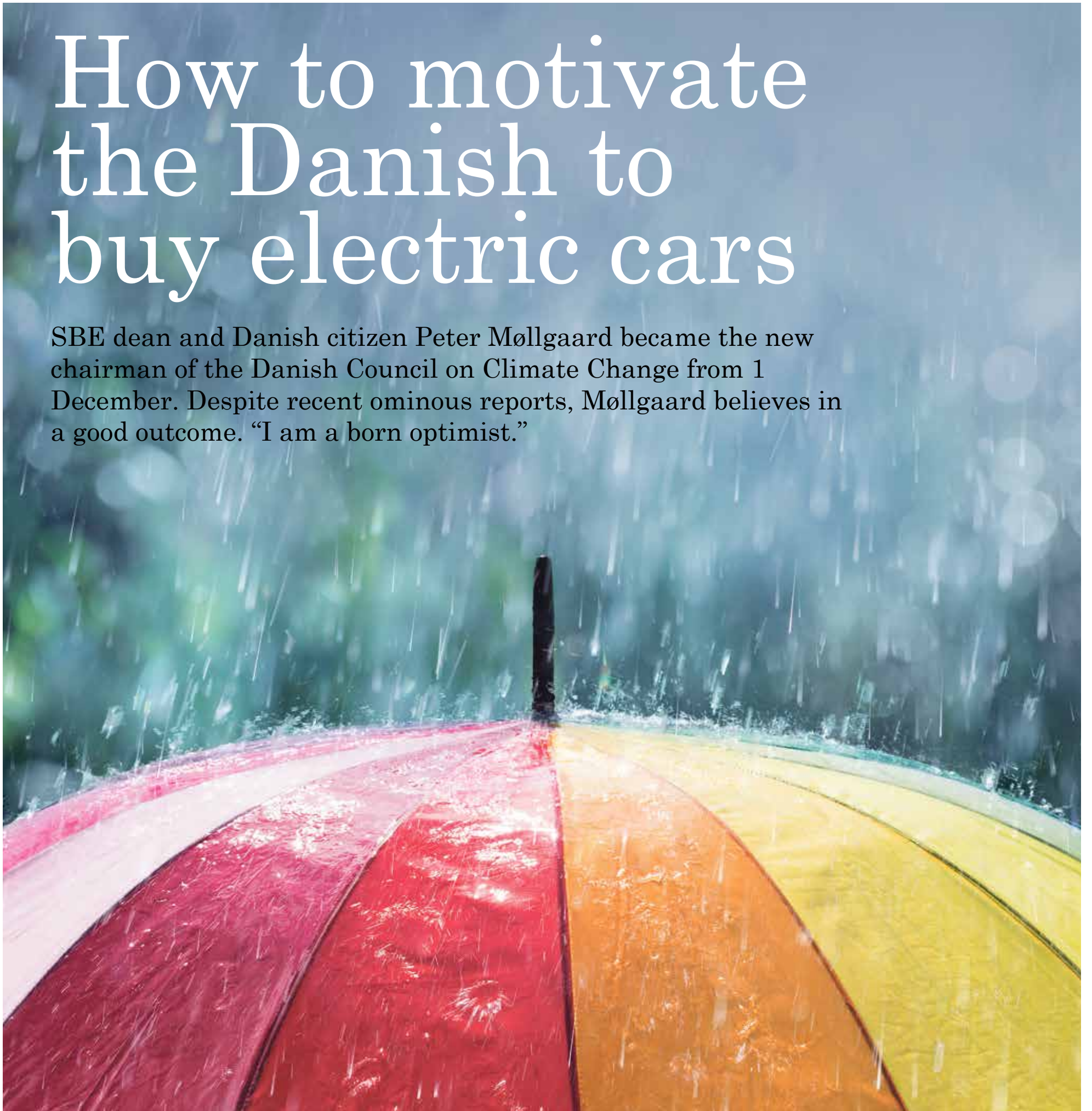

Photo: ThinkStock

Last weekend, he gave only one interview, to the Danish daily newspaper *Politiken*. And as yet he hasn't had an exchange with the council members. What Peter Møllgaard means to say, is that he has to keep a low profile to some extent; he has to keep his cards close to his chest. What about his work as dean of SBE? That can be easily combined with the chairmanship – a period of four years. “It will take me one day a month and many of the tasks, which include giving interviews, can be done sitting at my desk. I will regularly appear in the spotlights.” Møllgaard appears to be no newbie to the field of climate. As a researcher, he has been dealing with energy policies for about 25 years. How to make the energy consumption

of citizens and companies climate-friendly? Only last year, he was part of the Danish Government's Energy Commission. The Danish Council on Climate Change advises the government about the transformation to a low-emission society by 2050, independent of fossil fuels, coal, oil and natural gas. Yet at the same time, it takes into consideration competitiveness and economic growth. Its six members represent different areas of expertise, varying from biology and engineering to economics. Denmark is doing well. “The carbon emission is substantially lower than in the Netherlands: 9 tons per capita, against 12 tons in the Netherlands. Denmark was an early bird. Fifty years ago, we already produced windmills and all the technology that comes with it.” The Danish windmills generate more than

40 per cent of all electricity in the country. It is no wonder that Denmark is also going to build the Dutch windmill park in the North Sea.

This does not at all mean that Møllgaard has a kind of ceremonial position. “There is plenty of work to be done. We've picked three targets. Agriculture, about the way we produce meat; buildings, about heating, lighting, et cetera; and the area of transport, as the government wants to stop the sale of fossil fuel cars in 2030.”

Transport is the most challenging in Denmark. That was in the Council's latest report, published a week ago. “Amongst a lot of other things, we have to motivate the Danish to buy electric cars, and to press companies to come up with solutions. An interesting example is Maersk, the shipping container

company. Much of the carbon emission takes place outside Denmark, in the oceans all over the world. How to reduce emissions? Maersk is testing new wind technology.” A few months ago, the company installed two 30-metre tall metal cylinders or rotor sails on one of its ships, leaving Rotterdam.

It recently appeared from a UN report that countries would have to make three times as much effort in order to prevent the earth from warming up less than 2 degrees. The international climate panel previously warned about a too high a rise in temperature. Møllgaard: “The meeting in Poland now is crucial. We have to get our act together, it's not impossible. I'm optimistic. In fact, I am a born optimist.”

Maurice Timmermans

Quality agreements per faculty

Seven intensive contact hours is pressure point

Maastricht University will receive millions of euros - money becoming available from the abolishing of the basic grant system - to improve the quality of education. The first faculty plans are on the agenda of next week's University Council meeting. For approval. The plans include items such as small tutorial groups, a mentor programme (lecturer-student) and professionalisation of lecturers. *Observant* has prepared a preview.

Text: Wendy Degens, Cleo Freriks, Riki Janssen, Maurice Timmermans Illustration: Simone Golob

Many quality agreements have been discussed in the various faculties over the past six months. First in dedicated committees and subsequently in the faculty councils for advice. In four of the six faculties (SBE, FSE, FHML and Law) this was done behind closed doors. Now that all of the plans have been made public, they are on the University Council's agenda next week. The objectives include tutorial groups of up to 15 students (deadline 2022) and a minimum of seven intensive contact hours (such as tutorial group meetings, skills training, interactive lectures, workshops) a week (deadline 2024), both in year 1 and year 2. On top of that, there will be a mentor for all first-year students and further professionalisation of lecturers. For the latter, not only has a plan of approach for PBL and tutor training been developed across the UM, but there is also a permanent refresher course programme through Continuing Professional Development Framework (CPD). There are a few things that all faculties emphasise: the quality agreements must not increase the workload of staff, and the study load for students must be balanced. It is also important that measures fit in with the problem-based learning system and that they do not disrupt the setup of the education programmes.

Law: not a one-size-fits-all solution

As far as the first year of the study programmes are concerned, the Faculty of Law has already reached its objective of a maximum of 15 students per tutorial group. The problem is largely in the second year. To establish the actual number of students present during group meetings – the faculty does not have compulsory attendance – they are going to introduce electronic registration next year. At the moment, 55 per cent of all tutorial groups exceed the limit of fifteen students, the board writes in its faculty plan. Furthermore, the faculty will need to increase the number of intensive contact hours considerably. With the exception of a few blocks, this number is currently much too low. How to tackle this? It will not be a one-size-fits-all solution. Interactive lectures have been suggested, as well as long-term projects in which groups work on real cases.

To limit the workload, thirteen FTEs will be added. Assistant professors and teachers will already be appointed next year, so that they can be involved in the restructuring of the bachelor's curriculum. The Law faculty will literally get more space in the building on the Kapoenstraat as FSE is expected to move to Tapijn in 2019.

Lastly, all first-year students will get a mentor (lecturer) in 2020. At the moment, there is only supervision for students with a 'red' score in the study programme matching scheme and for those who only score a 4 or 5 for their first exams. To finance the plans, money will not only be used from the abolished student loan system but also from the regular budget.

Arts & Social Sciences: not a mentor but an academic advisor

A mentor programme, an academic writing coach, language courses for second-year students at Arts & Culture. A random selection from the investments that FASoS already made in 2017 to improve the quality of education. The mentor programme is now being expanded - among others, with five meetings between students and their mentor in first year and two in second year - and will eventually be more than the UM requires. The faculty council would like to replace the term 'mentor' by 'academic advisor' to emphasise that this concerns substantial, academic mentoring. This is what staff has been trained for, says the council, not for psychological counselling. As far as the size of the tutorial groups are concerned, 80 per cent already consists of a no more than 15 students. In 2022, all tutorial groups must meet this requirement, so extra staff will be appointed (a mixture of teaching assistants and assistant professors).

From 2023, FASoS wants the four blocks in years 1 and 2 of the bachelor's programmes to include an average of seven intensive contact hours. That will be a tough nut to crack, because at the moment only a few blocks meet that requirement. One thing is clear, say the board and council: "We are going for quality, not quantity. We must look to see if something fits in with a block." It must also be affordable. If FASoS carries out these plans, the

funds from the student loan system will not cover all the costs and there will be a shortage.

Psychology and Neurosciences: most is already in place

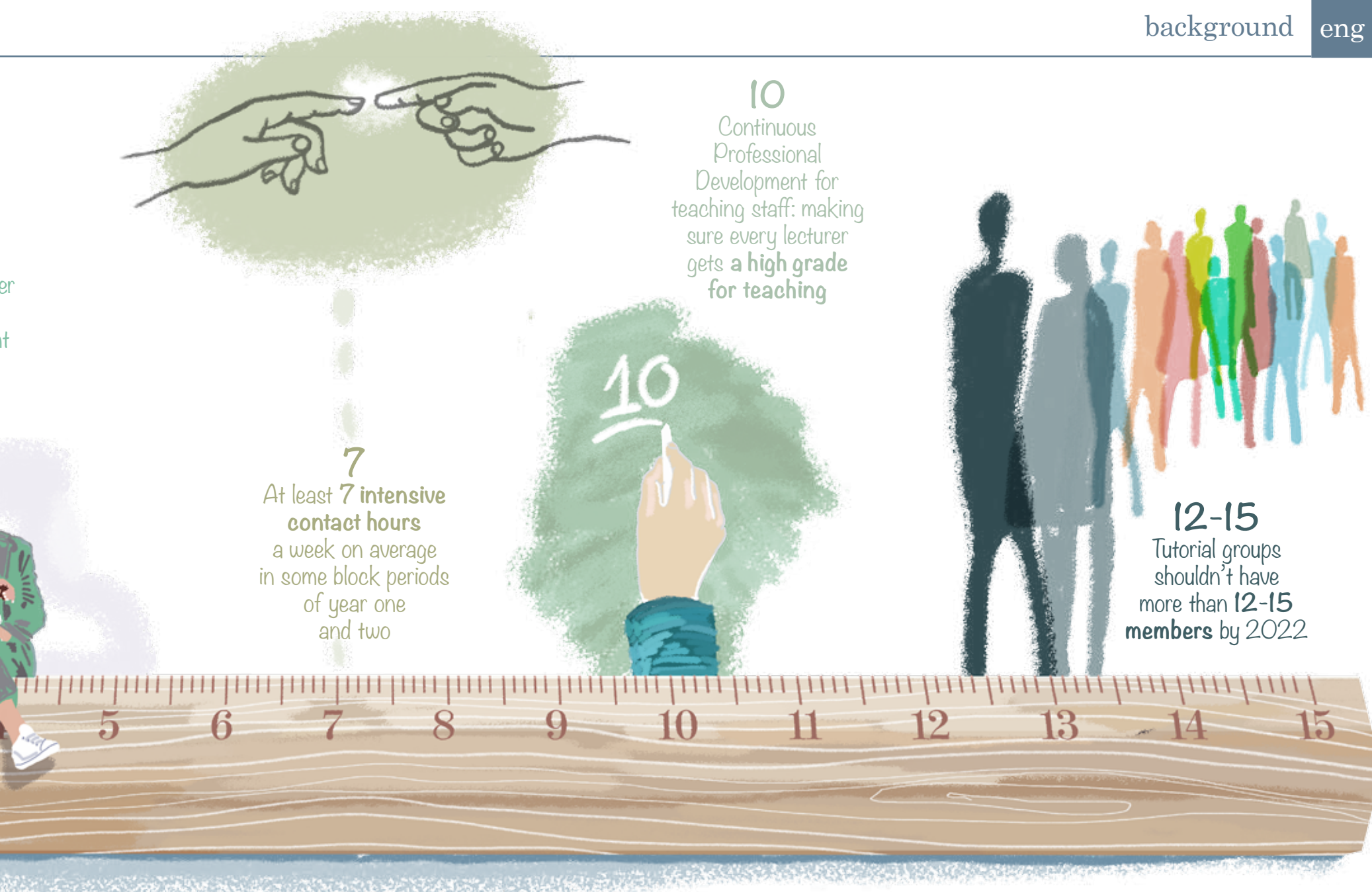
The Faculty of Psychology and Neurosciences already meets some of the requirements, thanks to previous investment made by the board. Tutorial groups never have more than thirteen students and all first-year students are given a mentor. They have five group sessions and 2 to 3 individual meetings with this mentor. The only change is that from the next academic year all students will get an invitation in January for an extra meeting, instead of only those who are heading towards a negative binding study advice.

FPN does not meet the criterion of seven contact hours required each week in all periods. There is still a discussion on how this could be done. These blocks are in fact already viewed as very intensive by students because of the difficult nature of the subject matter. It is possible that certain activities are taken from one block and transferred to another.

With regard to the Continuing Professional Development Framework, a co-ordinator will be appointed to draw up a programme together with a team and the UM-CPD workgroup. FPN is getting ahead of matters and has already presented the faculty council with plans for the other themes. They want to extensively analyse testing and develop more extra-curricular activities in order to improve employability.

Faculty of Health Medicine and Life Sciences: more training for students and staff

The issue of group sizes has already been sorted at the Faculty of Health Medicine and Life Sciences. The required seven contact hours are mainly a problem at Health Sciences. The required figure is not reached in twelve blocks. The block

co-ordinators are going to look for a solution, which must be introduced before 2024.

In the 2021-2022 academic year, the first-year students of European Public Health will get a mentor too, the other bachelor's students already have one. This will now apply to all study years and the master's phase. The faculty also aims to keep the waiting time to meet with a study advisor as short as possible and to offer more study skills training courses. FHML is co-operating on the creation of the UM-wide CPD programme and also wants to improve the feedback skills of students and staff, as well as giving more tutor training. Moreover, full-time lecturers are allowed to spend 10 per cent of their time on professional development from January 2019. The range of faculty courses will be expanded for this purpose. Some of the plans already implemented by FHML or that they are about to embark upon, come under the other themes of the quality agreements. A selection: students from universities of applied sciences doing a master's programme may take part in an extra course in statistics, students of Health Sciences without Biology in their secondary-school package no longer need to pay for a catch-up course, and some of the budget has also been freed up for activities of the Employability platform.

School of Business and Economics: communities of sixty students

'Undesirable and counter-productive' is the critical assessment by the School of Business and Economics' faculty council on the imposed number of seven intensive contact hours per week. If that standard were to be applied strictly, stress and study load will rise. SBE will then have to increase the number of intensive hours in all programmes; only block period 1 meets the requirement. This is because some education activities, such as computer lab sessions, are indeed "already experienced as being intensive," the memo states, but are marked as lectures.

Block period 5 is a complete disaster, because of the many holidays. Adding contact hours in this period would need to be done carefully to prevent raising the students' study load even

further. At the same time, the council sees operational trouble ahead, especially when it comes to timetables and the availability of classrooms.

To increase supervision, SBE is going to create communities of no more than sixty students; eventually the number should come down to thirty. These students meet each other in the tutorial groups, but will also get to do 'fun things' outside the walls of the university. At the same time, students will be monitored more closely. Anyone who is absent more than twice in the first block period, will be invited for a talk. Not a non-committal but a compulsory one.

Faculty of Science and Engineering: well-being of students a problem in Venlo

The well-being of the students is a number one priority at **University College Venlo**. Too many students appear to be suffering from their study load, sometimes in combination with personal problems. That is why Venlo wants to invest 25 thousand euro in an additional study advisor/psychologist. The ideal candidate would work part-time in a health centre, because of the short lines with GPs and fellow psychologists. The **Maastricht Science Program** would benefit more from an additional member of the academic staff and additional tutors from other faculties. These measures would be taken to maintain a group size of fewer than fifteen students and to increase the number of research projects for students.

The **Department of Knowledge Engineering** (DKE) thinks it would gain most from an education expert, whom they have already appointed, by the way. This person will help to reshape the education programme by innovating skills training and introducing portfolios.

University College Maastricht (UCM) is going to further improve its intensive student supervision, among others by appointing new staff (max. 0.8 FTE). Moreover, research will play an even bigger role in the curriculum (for every student). There are also plans for a Methods Centre and a Writing Centre.

Quality agreements, who, what, where and why

The basic grant was abolished in 2015, the funds becoming available (approximately 550 million in six years; the so-called student loan system), must be invested by universities and universities of applied sciences in the improvement of their education systems. The Ministry of Education has imposed these 'quality agreements'. Six themes have been agreed upon nationwide between the minister and, among others, the student unions. The University Council agreed with the Maastricht plans last June.

That is to say, it agreed to the main lines, because it was then down to the faculties to adapt the themes - small-scale intensive education, supervision of students, and 'professionalisation' of lecturers - to their respective situations. The deadline was the end of November. The other three themes - facilities, study success, and differentiation in education - will be dealt with at a later stage.

The total amount from the student loan system in Maastricht increases from 5.2 million in 2019 to 15.9 million in 2024. This money will be distributed 'centrally' across the faculties. All objectives included in the UM plan *Quality Agreements 2019-2024* must be achieved by 2024. An interim evaluation has been scheduled for 2021.

National education watchdog NVAO will assess the plans and progress on behalf of the Minister of Education.

Schrijfster Griet op de Beeck weer onder vuur op rechtspsychologisch congres

“Een alleraardigste dame.”

Zet de fine fleur van de Nederlandse rechtspsychologie in een zaaltje bijeen en binnen de kortste keren is duidelijk wie de vijand is. Of op zijn minst de gebeten hond. Twee namen springen eruit: “De bekende kwakzalver uit Wenen”, Sigmund Freud, is ongetwijfeld een permanente verschijning in deze categorie. En nummer twee? De Vlaamse schrijfster Griet Op de Beeck.

Op de Beeck publiceerde vorig jaar een boek waarin ze vertelt dat ze in haar vroege jeugd seksueel misbruikt is door haar vader. Daar was ze op latere leeftijd in therapie achter gekomen. Ho ho, niet ‘misbruikt is’ maar ‘zou zijn’, zeggen de rechtspsychologen dan. Want die geloven niet in dit soort ‘hervonden herinneringen’. De 83-jarige Maastrichtse em. professor Hans Crombag was decennialang een van hun kopstukken. Net als zijn Leidse collega Willem Albert Wagenaar, met wie hij een aantal boeken publiceerde. Wagenaar overleed in 2011. De twee werden vorige week nog eens gebroederlijk geëerd op een beschei-

Links Hans Crombag, rechts Elizabeth Loftus en in het midden een tolk Foto: een still uit opnames van Godfried de Vries

den congres in Utrecht van het Archief- en Documentatiecentrum van de Nederlandse Gedragswetenschappen, ADNG. Niet bepaald een wereldvermaard instituut, maar dat verhinderde niet dat de wél wereldvermaarde Amerikaanse rechtspsycholoog en geheugenexpert Elizabeth Loftus hier haar opwachting maakte. Zij en Wagenaar waren bevriend.

Hervonden herinneringen

Waar ging het over? ‘De invloed van Hans Crombag en Willem Albert Wagenaar op recht en psychologie’ luidde het thema. Crombag, geïnterviewd door zijn Maastrichtse collega Harald Merckelbach, heeft daar niet al te veel illusies over. Het boek dat hij samen met Merckelbach over hervonden herinneringen

schreef - de titel zegt genoeg: *Hervonden herinneringen en andere misverstanden* - gaat over “deze waanzin die slachtoffers maakte, het boek was bedoeld om dat te stoppen”. En dat is maar “half gelukt”, vervolgt Crombag, “de hervonden herinneringen zijn uit de formele psychologie gebannen, maar onderaards leeft het nog wel.” “Zie talkshows als DWDD waarin Griet Op de Beeck haar verhaal mocht vertellen”, vult Merckelbach aan. Ach, zegt Crombag, “dat is een alleraardigste dame. Haar boek heb ik niet gelezen.”

Of er in de rechtspraak dingen ten goede zijn veranderd, wil Merckelbach weten. Ook daar ziet Crombag weinig vooruitgang. In de loop van de tijd is zijn toon in boeken en commentaren scherper geworden, concludeert Merckel-

bach. “Ja, ik werd ongeduldiger, mensen zaten jaren vast omdat een rechter even niet nadacht.”

Piemeltje

Een meer dan schrijnend voorbeeld daarvan is de zogenoemde Enschedese ontuchtzaak. Die zaak, “met die twee meisjes”, zegt Crombag, “is de enige in al die jaren die onder mijn vel is gekomen.”

Het is 1999 als in Enschede twee zwakbegaafde meisjes, Melissa en Debora, dertien en elf jaar oud, worden opgepakt omdat ze tientallen kleuters seksueel zouden hebben misbruikt. De zaak rammelt aan alle kanten maar krijgt een bizarre wending als het gezin in beeld komt en vader, moeder en ook een oom vervolgens worden beschuldigd en veroordeeld voor mis-

Minister wil einde aan vernederende ontgroening

“Wees nou eens een beetje

Het moet afgelopen zijn met vernederingen tijdens de ontgroening, vindt minister Van Engelshoven. Oud-leden denken ook dat het anders moet, bleek dit weekend. Maar hoe?

“Ook wij waren heus niet altijd lieverdjes”, zegt voorzitter Frans van Drimmelen van oudherendispuut S.T.O.A. met een zekere trots in zijn stem. “Gelukkig niet, zou ik zeggen.” Maar hij en zijn oud-dispuutgenoten herkennen zich steeds minder in de verhalen die ze van hun studerende kinderen horen over het corps. Of eigenlijk: over de ontgroeningen. Die lopen dikwijls uit de hand. “Ze zijn harder dan vroeger, met meer fysiek geweld.”

100-jarig jubileum

Dit zegt hij 's zaterdags tijdens het 100-jarige jubileum van zijn Amsterdamse dispuut, dat al twintig jaar geen nieuwe leden meer aanneemt. Ter verhoging van de feestvreugde hield S.T.O.A. een symposium in debatcentrum de Rode Hoed.

Onder de sprekers is ook onderwijsminister Ingrid van Engelshoven, die nogal kritisch blijkt. De ontgroening was voor haarzelf reden om in haar studententijd te bedanken voor het corps. “Maar ik heb niks tegen ontgroende mensen. Sommige van mijn beste collega-ministers...”

Ze wil best genuanceerd naar het ritueel kijken, zegt ze, maar verwijst wel naar de excessen (“soms gewoon strafbare feiten”) die de laatste jaren opdoken, met name bij het Groningse Vindicat. Kern van het probleem is volgens haar machtsgevoel en machtsmisbruik, want dat laatste ligt nou eenmaal op de loer als je jonge, onervaren mensen ineens gezag geeft over anderen – met de opdracht om te vernederen. Het kan best anders, meent ze. “De gemeenste zijn, dat is gemakkelijk. Wees eens creatief.”

Ontgroeningen mogen inderdaad een tikkeltje creatiever, vinden ook de (oud-)corpsleden in de zaal. Maar één ding willen ze gezegd hebben: fysiek geweld is al een hele tijd taboe. “Er is in dat opzicht veel veranderd”, zegt voorzitter Thom Poorthuis van de Amsterdamse Kamer van Verenigingen. Leden wordt bovendien duidelijk gemaakt dat ze aangifte kunnen doen bij de politie als ze slachtoffer worden van geweld. “Dat konden ze vroeger natuurlijk ook al”, zegt Poorthuis, “maar tegenwoordig maken we heel duidelijk dat geweld niet intern moet worden opgelost.”

Prinsjesdag

Ingewikkelder wordt het bij psychisch geweld. Wanneer gaat verbale agressie, het afblaffen, te

ver? De beide buitenstaanders – Van Engelshoven en *Andere Tijden*-presenterator Hans Goedkoop – trekken bij vernedering de grens.

Haar boek lees ik niet”

bruik van de twee dochters. Crombag was in 2001 getuige-deskundige bij het hoger beroep in Arnhem en maakte gehakt van de verhoormethoden. In een eerder interview zei hij: “Alle fouten die in het boekje staan, worden gemaakt. En nog een paar meer.”

Onder die druk hebben de twee meisjes van alles verzonnen, terwijl de ouders en de oom bleven ontkennen. Tevergeefs. Crombag: “Ik heb toen geschreven dat bij het Arnhemse gerechtshof bewijs voor een veroordeling niet vereist is.”

In de zaal deze middag zit ook em. hoogleraar strafrecht Theo de Roos, ooit uit Maastricht vertrokken voor een hoogleraarschap in Tilburg. Hij was lid van een commissie die afgesloten strafzaken nog eens onder de loep nam en kreeg de Enschedese zaak op zijn bureau. De Roos vanuit de zaal tegen Crombag op het podium: “Het is duidelijk, jullie werden tegengewerkt door het Openbaar Ministerie. Beide dochters zeiden later dat er niets van het verhaal klopte. Er woedde ook een stammenstrijd bij de recherche: mensen van de empathische methode, die hadden hier de verhoren gedaan, tegenover de voorstanders van harde waarheidsvinding.”

Die laatste aanpak dolf het onderspit, “er deugde weinig van de zaak”, zegt De Roos. Ook Peter van Koppen, na vele media-optredens ‘s lands meest bekende rechtspsycholoog van dit moment, komt even later in zijn congreslezing terug op de Enschedese zaak en memoreert een absurd detail: een jongetje had beweerd dat de meisjes zijn piemel geheel of gedeeltelijk hadden afgesneden. Van Koppen moet er hartelijk om lachen, ‘het piemeltje van Kevin’ is een begrip geworden in kringen van

rechtspsychologen. Van Koppen: “Het ergste is, die bewering is nooit live gecontroleerd!” Enig begrip voor de rechters heeft hij wel: “Zo’n zaak is overweldigend, het zou om grote aantallen kinderen gaan, dan is het moeilijk voor een rechter om stevig te blijven en mensen vrij te spreken. Met een paar snippers bewijs heb je dan al een veroordeling.”

Somber

Maar we zijn alweer bijna twee decennia verder; is er nu werkelijk niets verbeterd? De congresorganisatoren gaven Van Koppen voor deze middag een optimistisch onderwerp mee: ‘De memorabele invloed van Crombag en Wagenaar op de rechtspraak’. Van Koppen: “Ik dacht erover na en concludeerde: shit, dat is niet best. Dus ik ga een somber verhaal houden.”

Merkwaardig is het wel, zegt hij, want het duo heeft een serie boeken in het Nederlands geschreven - de standaard is ook in dit vak Engels - “dus je verwacht een grote invloed op rechters”. Helaas, die is nauwelijks aantoonbaar. Toch is er wel een lichtpuntje. “Neem die hervonden herinneringen. Dat is gebaseerd op de gedachte van die kwakzalver uit Wenen, Freud, dat je herinneringen zou kunnen blokkeren en dan met therapie weer boven water kunt krijgen.” (Crombag even eerder toen het met Merckelbach over de freudiaanse psychoanalyse ging: “Ik hoef jou niet te vertellen hoeveel onzin er in die kringen wordt verteld.”) Van Koppen: “Griet Op de Beek kwam met haar verhaal in die talkshow, ik heb hier de transcriptie van dat interview. Ze zegt dat het misbruik tussen haar vijfde en negende jaar gebeurde en ‘dat je dat als kind niet talig kan

opslaan’. Nou, dat is onzin, kinderen van die leeftijd kunnen zich dingen prima herinneren. En ze zegt ook dat ze er geen herinnering aan heeft ‘maar voelt dat het gebeurd is’. Dat kun je dus niet serieus nemen.”

Maar wat was het lichtpuntje? “Het OM moet dit soort zaken tegenwoordig voorleggen aan de Landelijke expertisegroep bijzondere zedenzaken. Die zorgt ervoor dat veel zaken buiten het juridische systeem blijven, en dat is een enorme verbetering.” Maar, voegt Van Koppen toe, ze worden nog steeds wel aangebracht en verwoesten nog steeds families.

Demjanjuk

Falende geheugens, geheugens met ‘valse’ herinneringen, Elizabeth Loftus weet er alles van. “Kan ik je een herinnering aanpraten? De meeste mensen zeggen dan nee. Maar het kan, we hebben het onderzocht. Neem de Bijlmer-ramp, het EL AL toestel dat op een flat neerstortte. We suggereerden in de vraagstelling dat er beelden van waren. Heeft u die gezien, was de vraag, en 55 procent zei ja. Terwijl er echt geen beeld van is. De crash van prinses Diana, heeft u dat filmpje gezien? Weer bevestigende antwoorden. Maar ook daarvan zijn er geen beelden.”

Er hoeft niet eens een concrete gebeurtenis te zijn om toch iemands ‘herinnering’ eraan te kunnen manipuleren, zegt Loftus. Zo suggereerde ze proefpersonen dat ze als tiener een misdaad hadden gepleegd die door de politie onderzocht was. Zeker 30 procent zei zich dat inderdaad te kunnen herinneren. “Ik vind dat veel, ze bekennen een misdaad die ze niet hebben gepleegd.”

Haar grote reputatie bracht haar ook weleens

in gewetensnood, vertelt Loftus. Bij het geval Demjanjuk bijvoorbeeld, de van oorsprong Oekraïner die eind jaren tachtig door de VS aan Israël werd uitgeleverd omdat hij oorlogsmisdaden in concentratiekamp Treblinka zou hebben begaan. Iwan de Verschrikkelijke was zijn bijnaam. (De Groningse prof. Douwe Draaisma zal even later in zijn lezing uitleggen hoe Demjanjuk verwisseld is met ene Marchenko, de echte Iwan de Verschrikkelijke.) Loftus: “Ik was gevraagd door Demjanjucks advocaat om als getuige-deskundige op te treden.” Het Israëliëse recht kent alleen getuigen à charge of à décharge, onafhankelijke deskundigen zoals in Nederland zijn daar onbekend.

Loftus: “Maar ik ben joods, een oom van 90 zei ‘doe het niet’, het was een vreselijk dilemma. Want ik treed zo vaak op in rechtszaken, het zou dus consistent zijn om het te doen. Tot iemand tegen me zei dat ‘consistentie iets voor kleine geesten is’. Ik heb toen Willem Wagenaar voorgesteld.”

Optreden als geheugendeskundige voor een concentratiekampbeul? Dat moet je maar durven, de wereld valt over je heen. Zeker als je, zoals Wagenaar, de betrouwbaarheid van getuigenissen die decennia na de oorlog naar boven komen, onderuithaalt. Emotionele getuigenissen, uiteraard. Wagenaar hield zijn rug recht. Een staaltje van *Zivildcourage* dat bewondering verdient, noemt Draaisma dat, met instemming van de zaal, waarin ook Wagenaars weduwe en dochter.

Zo somber was deze middag al met al toch niet.

Wammes Bos

creatief!”

Ontgroenen in Amsterdam begin jaren 60 Foto: Wikipedia

Maar voor de corpsleden blijkt die grens vaag. Brugklassers zijn immers ook niet altijd lief voor elkaar en is de traditie van Prinsjesdag

niet ook raar, met al die hoedjes en die koets? Goedkoop stelt vast dat hij zich voor het eerst in zijn leven in een gezelschap bevindt dat

vernedering een acceptabele omgangsvorm vindt. Daar wordt verontwaardigd op gereageerd. Reünisten en de huidige corpsleden zijn het eens: op buitenstanders mogen de scheldkanonnades vernederend overkomen, maar zo voelen ze niet. Aan creatieve ideeën voor betere ontgroeningen komen de aanwezigen in de Rode Hoed niet toe.

Met de tolerantie jegens minderheden zit het al even ingewikkeld. Volgens minister Van Engelshoven zijn de ontgroeningsrituelen nu eenmaal niet ontworpen om een bont gezelschap te creëren. “Wie afwijkt valt af.” Dus voor je het doorhebt ben je als corpslid “omringd met klonen van jezelf”. Dat vindt je jammer, want na je studie stap je de samenleving in, “en die is stukken diverser dan het selecte gezelschap van je dispuut.” De meeste aanwezigen erkennen dat de traditionele ontgroening minderheden afschrikt, maar ontgroeningen opofferen omwille van diversiteit? Dat gaat de aanwezigen te ver. Ontgroeningen zijn wel degelijk nuttig, vinden de leden

Maar hoe kunnen studentenverenigingen dan diverser worden. “Door met elkaar in gesprek te gaan”, stelt een van de jongere panelleden voor. “Wat kunnen we doen zodat jij je bij ons welkom voelt? Dat zouden we vaker moeten vragen.”

HOB, Steffi Weber

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Randwijckse broodjes

Piet Eichholtz heeft gelijk: het lunchommetje wint het op alle fronten van de bammen achter je bureau of in de mensa. Frisse lucht, rust in je hoofd, rust aan je hoofd en bewegen; ik heb het nodig. Hippocrates gaf een jaar of 2500 geleden al aan dat wandelen het beste medicijn is. Ik ben het met hem eens. Toch kan de Randwijckse betonjungle een uitdaging zijn als je rust en groen wil. Tot voor kort vond ik ook broodjes kopen nogal een uitdaging; die konden toch niet op tegen de kwaliteit van mijn broodtrommelinhoud. Tot ik een paar weken geleden per toeval een leuke plek ontdekte, die Eichholtz jammer genoeg heeft gemist: lunchbar Rivazza. Behalve echt lekker Italiaanse broodjes, ligt het verscholen in een van de weinige stukjes groen. Het perfecte doel voor een lunchommetje dus. Ik vond dat dit toch even gedeeld moest worden.

Esther Rensebrink, medewerker Woonpunt

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Jasmijn Prop (Meerssen, 1998) * **In het dagelijks leven:** tweedejaars geneeskunde en derdejaars biomedische wetenschappen * **Burgerlijke staat:** relatie met Nick * **Woont in:** Maastricht

Foto: Loraine Bodewes

Mijn ideale vakantie. Aan het strand liggen vind ik heerlijk, maar ik zou mijn zomervakantie direct opgeven voor een skivakantie. Sinds mijn veertiende ga ik met mijn ouders, broertje en een paar bevriende families skiën in de Dolomieten in Italië. Grote tochten maken doe ik het liefst. 's Ochtends om zeven uur op, ontbijten en op tijd naar de mooi geprepareerde pistes. Rond vijf uur terug, snel douchen, rond zeven uur uit eten en wat drinken, en op tijd naar bed, want de dag daarna gaan we weer.

Je grootste prestatie. Dat ik geneeskunde studeer, dat wilde ik altijd zó graag. Toen het de eerste keer niet lukte, ben ik biomedische wetenschappen gaan doen. Nadat ik ook de tweede keer niet werd toegelaten, heb ik het via de zijinstroom geprobeerd. Dat houdt in dat je een toets maakt over de stof van het eerste jaar en in het tweede jaar kan instromen als er plek is. Of dat kan, hangt af van hoeveel mensen er in het eerste jaar zijn gestopt; die plekken worden verloot.

Aan welk voorwerp ben je het meest gehecht? Mijn sieraden, daar ben ik gek op. Toen ik werd toegelaten tot geneeskunde, heb ik van mijn oma en opa een armband gekregen. Met hen heb ik een hele goede band; ik zie ze bijna elke dag. Ze zijn een soort tweede ouders. Toen ik klein was hebben we vanwege verhuizing anderhalf jaar bij hen ingewoond. Mijn opa en oma leven erg gezond. Als oma langskomt, vraagt ze altijd eerst of we al fruit hebben gehad; ze brengt ook altijd wat mee.

Waar word je verdrietig van? Ik heb mijn tante, de zus van mijn moeder, nooit gekend. Blijkbaar lijk ik veel op haar. Ze was ook erg perfectionistisch in haar studie en kon enorm twijfelen. Ze was ziek en is op haar 21e overleden. We gaan nog ieder jaar naar de jaardienst en op haar verjaardag gaan we bij mijn opa en oma eten. Op zulke dagen, of wanneer het over mijn tante gaat, merk ik dat daar veel verdriet zit, dat slaat over. Ik geloof niet in God, maar wel dat mijn tante van boven op ons neerkijkt.

Waar is de dichtstbijzijnde AED? Dat weet ik eigenlijk niet, maar de meeste openbare gebouwen hebben er eentje. Sinds afgelopen maart geef ik reanimatiecursussen en zit ik in het bestuur bij Taskforce QRS Maastricht. Via die organisatie geven studenten vanuit verschillende studentensteden reanimatietrainingen. In Maastricht hebben we ongeveer honderd instructeurs. Voordat ik bij geneeskunde kwam, wilde ik de master arts-klinisch onderzoeker gaan doen. Om daar te kunnen beginnen heb je een indrukwekkend cv nodig, dus ik zocht iets voor erbij. Ik heb toen voor Taskforce QRS gekozen niet alleen omdat het me leuk leek, maar ook omdat ik het belangrijk vind dat mensen kunnen reanimeren. Zelf heb ik het gelukkig nog niet hoeven doen. Hoe iemand reageert als het gebeurt, kun je van tevoren nooit weten, maar als ze weten hoe het moet, is de kans groter dat er snel gehandeld wordt en dat iemand het overleeft.

“
Ik ging niet goed om met de ziekte van mijn oma
”

Waar geef je het meeste geld aan uit? Het grootste deel gaat naar vakanties en de rest geef ik uit aan kleding. Costes is mijn favoriete winkel, daar hoef ik maar naar binnen te lopen en ik vind iets. Vrienden en familie weten dat: voor mijn verjaardag krijg ik altijd cadeaubonnen.

Bankhangen of sporten? Eerst sporten, dan bankhangen. Toevallig heb ik pas een nieuw sportabonnement afgesloten bij UM Sport; ik doe daar de groepslessen. Ik zat vanaf groep vier op hockey, maar daar ben ik nu twee jaar mee gestopt. Door wat verschuivingen binnen de club kwam ik in een team terecht dat ik niet zo leuk vond. Ik heb nog een jaar bij de studentenclub van Maastricht gespeeld, maar dat was geen echt team en dat vind ik juist het leukst. Na de groepslessen kijk ik op de bank naar de tv. Ik heb een Netflix-account en ben

een trouwe GTST-fan.

Het laatste cadeau dat je aan je vriend hebt gegeven. Een portemonnee, die was nodig aan vervanging toe. Hij kreeg die omdat we vier jaar samen waren. Ik kreeg van hem een ring die past bij de armband van mijn opa en oma. Ik ken Nick via mijn neef. We hebben goede gesprekken en hij is erg begripvol. Hij werkt al twee jaar, dus hij heeft in het weekend veel tijd voor leuke dingen, maar snapt het als ik moet studeren. **Ik kan slecht kiezen.** Ontzettend slecht. Ik heb bij het rijexamen drie keer over de theorie gedaan omdat ik te lang twijfel. Bij mijn laatste poging koos ik direct voor mijn eerste ingeving, toen heb ik het gehaald. Met shoppen heb ik het ook; meestal kan ik het tot twee opties terugbrengen, maar daarna wordt het moeilijk. Als ik met mijn moeder ga, wil ze weleens eentje sponsoren.

Als ik een ding mocht overdoen. Hoe ik ben omgegaan met de ziekte van mijn oma. Daar ging ik veel te luchtig mee om. Ik schonk er nauwelijks aandacht aan, heel fout. Ik had er meer met haar over moeten praten, of misschien had ik dingen voor haar kunnen doen. Vorig jaar bij een controle werd het ontdekt en ze moest worden geopereerd. Alles gaat nu goed en ik heb er later nog met haar over gesproken. Ze was niet kwaad, maar na de operatie heb ik een puzzelboekje en een kaartje gegeven om sorry te zeggen.

Heb je ooit iets gedaan dat jouw kinderen nooit zouden mogen doen? Ik heb een tijdje bij een dispuut gezeten, dat zou ik mijn kinderen niet aanraden. De A-tijd is gewoon echt niet leuk, ze doen zo naar tegen je en het vele uitgaan bleek ook niets voor mij. Het is moeilijk om te stoppen; het bestuur wil je graag erbij houden, maar na twee maanden heb ik het toch gedaan.

Film: The Possession of Hannah Grace

Talent en tekortkomingen gaan hand in hand

Still uit *The Possession of Hannah Grace*

Verhaal: Megan Reed (Shay Mitchell) heeft als politieagente een traumatische ervaring opgelopen, is vervolgens verslaafd geraakt aan drank en medicijnen en kwam daarna in een langdurig ontwenningproces terecht. Maar nu wil ze, aarzelend dat wel, weer deelnemen aan de maatschappij en neemt een baantje in het plaatselijke mortuarium. Megan werkt vooral in de nachtelijke uren, de stilte en de eenzaamheid doen haar aanvankelijk goed. Maar dat verandert als op een nacht het lijk van een jonge vrouw, zwaar toegetakeld en deels verbrand, wordt binnengebracht. Er vinden steeds meer onverklaarbare gebeurtenissen plaats en naarmate de nacht vordert beseft Megan dat ze voor haar

leven moet vrez

Mooi, zoveel talent.

- *The Possession of Hannah Grace* is niet de meest originele horrorfilm, maar toch verrast de Nederlandse regisseur Diederik van Rooijen de kijker, in ieder geval in het eerste uur. En ondanks het kleine budget heeft Van Rooijen de film heel goed in de greep. Zolang als *The Possession of Hannah Grace* 'klein' blijft, heeft de film een unheimische sfeer die onder de huid gaat.
- De soundscape is geweldig, met de nadruk op het geluid van brekende botten.
- De Nederlandse cameraman Lennert Hillige accentueert de kille ruimtes van het mortua-

rium prima.

- De cast, bestaande uit vooral onbekende acteurs (op Gijs Scholten van Aschat na) levert geen onverdienstelijk werk. Met name Shay Mitchell verdient lof.

Jammer, die vele tekortkomingen.

- Na het eerste uur waarin je als kijker op het puntje van je stoel zit, ontspoord de film. *The Possession of Hannah Grace* overschreeuwt zich in het laatste half uur en verzandt in dwaas effectbejag.
- De voorspelbaarheid groeit met de minuut, ondanks de ene na de andere ridicule wending.
- Scholten van Aschat schmiert er lustig op

los als exorcerende priester, wat niet als een pluspunt gezien kan worden.

Slotoordeel: Ontegenzeggelijk heeft Diederik van Rooijen talent en kent hij zijn genres, maar het verschil tussen het begin en het einde van de film is stuitend groot. *The Possession of Hannah Grace* valt uiteindelijk als horrorfilm door de mand en is dus zeer zeker niet de ultieme film over bezetenheid geworden. Toch maar weer eens naar *The Exorcist* (1973) gaan kijken.

Jan Salden

Jan Salden is docent filmtheorie aan de Maastricht Academia of Media, Design & Technology

Strand gestolen op Jamaica

De mensheid heeft tenminste één probleem meer dan we al dachten. Klimaatverandering, stijgende zeespiegel, CO₂-uitstoot, energietekorten, die kennen we al. Maar in dat rijtje hoort ook thuis: zandschaarste. Voor de bouw van huizen en wegen kunnen we niet buiten beton. Voornaamste grondstof van beton is zand. Wereldwijd gebruikte de bouw in 2010 elf miljard ton. Inderdaad, 11.000.000.000 ton. Volgens een rapporteur van de Verenigde Naties kan men daarmee een muur op de evenaar zetten van 27 meter hoog en breed. Nu zou je denken, de wereld bestaat voor een groot deel uit woestijn. So what, gewoon afgraven. Helaas is dat zand niet geschikt. Onder andere Nederland voert zand uit naar bouwverslaafde golfstaten zoals Dubai. Voor de totstandkoming van de bijna duizend meter hoge flat heeft men het zand gehaald uit Australië. Daarvoor zal een hele vloot nodig zijn geweest. Voor de kust zijn een aantal voor tropische vakanties geschikte eilandjes opgespoten. Een van die projecten had 450 miljoen ton zand nodig. Waar moet al dat zand vandaan komen? Uit

de rivieren of van de zeebodem. Niet van het strand. Voor beton is "hoekig" zand nodig. Dat wil zeggen door de natuur en de kracht van het water vermalen gesteenten. Eenmaal

op het strand aangekomen is de zandkorrel te rond. Nederland moet het thans van de zeebodem halen. De rivieren hebben niet veel meer te bieden. Bovendien, een rivier die al zijn zand heeft verloren, levert het niet meer voor het strand. Dat is op zijn zachtst gezegd een probleem voor de stabiliteit van de bebouwing aan zee: het zal je strandtent maar zijn. Ook nu al vindt er veel zandsuppletie plaats aan onze kust. Zand uit zee heeft als nadeel dat alle leven op de bodem verdwijnt. Na een jaar of vijf komt dat weer goed. Zo meldt men geruststellend.

Het zal niet verbazen dat er ook een 'zandmaffia' is ontstaan. Vooral in Azië op grote schaal. Daarbij steekt Jamaica grappig af. Op een nacht in 2008 werd een 400 meter lang stuk strand gestolen in 500 vrachtwagens. Bestemming onbekend. Het is nogal vreemd dat het zandtekort nauwelijks aandacht krijgt. Men zou kunnen denken dat de ondernemers en wetenschappers die het aangaat, geruststellend zouden laten weten dat zij op tijd alternatieven voor het beton en de zandwinning zullen ontwikkelen. Daar

lijkt het niet op. Meer dan de noodzaak van recycling lees je niet.

*Tot zover uw eigen alarmist,
Hans Philipsen
(met hulp van collega Google-Pedia)*

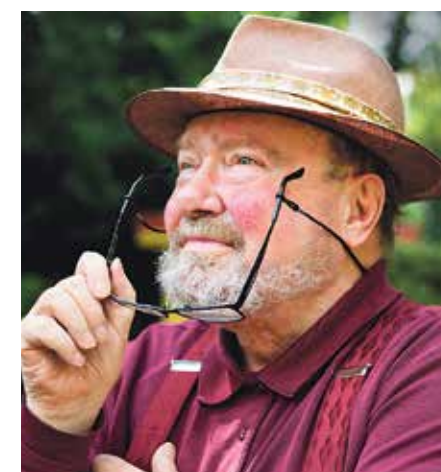

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Harald Merckelbach (vz), Sandra Daas,

Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Cato Boeschoten, Wammes Bos, Klaartje Peters,

Hans Philipsen, Jan Salden

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud

Bovelandier

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/

Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en op diverse locaties in Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paarltsjes

iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

paarltsjes

HAPJES HOUR bij BAB TOMAS Proef de Levantijnse keuken: gratis

hapjes bij je drankje, elke woe + don 16.30-18u Tongersestraat 23

* www.babtomas.nl

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

Paarltsjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paarltsjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

In Maastricht we work on the future of Europe ...

MAASTRICHT EUROPE DAYS

7 & 8 DECEMBER

- + Debate
- + Film
- + Pop-Up Museum
- + Concert

INFO & TICKETS:
WWW.MAASTRICHTEUROPE.NL

New! Carrot Dog

Unique and yet strangely familiar is the best way to describe the carrot sausage!

From now on, you can enjoy this tasty creation on a delicious bread roll.

Try it for yourself!
€ 2,95

M.R.K.T

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

Phuong, 6 jaar, Cambodja

WIJ ZIJN WAAR KINDEREN ONS NODIG HEBBEN

Save the Children

www.savethechildren.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

06-12, 10.00 uur: dhr. Tim Lustberg	13-12, 16.00 uur: dhr. Pim Wetzelaer, MSc.
06-12, 10.45 uur: dhr.drs. Keng Sheng Chew	14-12, 10.00 uur: dhr. Besmir Fidahić
06-12, 12.00 uur: mw. Miranda Poeze, MSc.	14-12, 12.00 uur: dhr.drs. Rutger A. Stokmans
06-12, 14.00 uur: mw. Paulina Bury, MA. (née Kość)	14-12, 12.45 uur: dhr. Pierre P.M. Thomas, MSc.
06-12, 16.00 uur: mw. Anne van der Vorst, MSc. Joint Doctoral Degree VU Brussel - UM	14-12, 14.00 uur: dhr.drs. James van Bastelaar
07-12, 10.00 uur: mw.drs. Daniëlle B.P. Eekers	14-12, 16.30 uur: Inauguratie mw.prof.dr. Sandra M.G. Zwakhalen
07-12, 12.00 uur: mw. Lise Lotte Kerpershoek, MSc.	17-12, 12.00 uur: mw. Ester Serra Mingot, MSc. Joint Doctoral Degree Aix Marseille University-UM
07-12, 14.00 uur: dhr. Elton A.M.P. Dudink, MSc.	17-12, 14.00 uur: mw. Steffy E.A. Stans, MSc.
07-12, 14.30 uur: dhr.drs. Francisco M. Olmos Vega	18-12, 09.30 uur: dhr.drs. Wolfgang Giernalczyk
07-12, 16.30 uur: Inauguratie Prof.dr. Mathieu Segers	18-12, 10.00 uur: mw.drs. Ella M. Poels
11-12, 14.00 uur: mw. Jinhee Kim, MSc.	18-12, 10.45 uur: dhr. Giovanna B. Diniz
12-12, 12.00 uur: mw. Claire A.G.J. Huijnen, MSc.	18-12, 12.00 uur: mw. Hanjie Zhang, MA.
12-12, 12.45 uur: mw.drs. Brena Carvalho Pinto de Melo	18-12, 14.00 uur: mw. Dugan Maddux, MD.
12-12, 14.00 uur: mw. Henrietta Steinhart, MSc. Joint Doctoral Degree KU Leuven - UM	18-12, 15.45 uur: mw. Ceren Pekdemir, MSc.
12-12, 16.00 uur: mw. Šejla Imamović, LL.M. Double Doctoral Degree Hasselt University - UM	18-12, 16.00 uur: dhr. Le Quang Bach
13-12, 10.00 uur: mw. Katrin Marchand, MSc.	19-12, 10.00 uur: mw. N.M. Mahaweni, MSc.
13-12, 12.00 uur: dhr. Thomas T. Poels, MSc.	19-12, 12.00 uur: dhr. Thomas B. Mougey, MPhil.
13-12, 14.00 uur: dhr.drs. Ulrich M.F.L. Mehnert	19-12, 14.00 uur: dhr. Petrus S.S. Castelijns, MSc.
	19-12, 16.00 uur: dhr.drs. Ivo J.H.M. de Vos
	19-12, 17.00 uur: dhr. Emre Ergin, MA.
	20-12, 10.00 uur: mw.drs. Dina A. Schott
	20-12, 12.00 uur: dhr. Andreas Mitzschke, MPhil.
	20-12, 14.00 uur: mw. Franca M.C.L. Tonnaer, MSc.

Interne vacatures

- **Secretaresse**, FPN, 30.8-38 uur
Vacaturenummer: AT2018.280
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Prosperity, Welfare and Inequality (Theme 3), 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.294
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Knowledge, Technology and Digitalisation (Theme 4), 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.297
- **Post-doc** in the History of Traditional Games, FSE, 38 hours
Vacancy number: AT2018.338
- **Secretaresse** College van Bestuur, MUO, 30.4-38 uur
Vacaturenummer: AT2018.340
- **Receptionist** Maastricht Graduate School of Governance/UNU-MERIT, FSE, 20 hours
Vacancy number: AT2018.341
- **PhD candidates**, FL, 38 hours
Vacancy number: AT2018.342
- **Senior Research Policy Officer**, FPN, 28.8-40 hours
Vacancy number: AT2018.343

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

cato

Ladies night

Mijn nicht en haar twee dochters – mijn achternichtjes – wonen in Rotterdam. Afgelopen woensdag zocht ik ze op. We zouden eerst naar de film gaan, en vervolgens zou ik blijven logeren. We gingen naar de Nederlandse kaskraker *All You Need Is Love* en hadden het nogal getroffen, want het was ook nog eens 'Ladies Night'. Met 150 andere dames zouden we een avond vol gratis champagne (of jus d'orange), *goodiebags* en vrouwelijke gezelligheid meemaken. Het was mijn eerste Ladies Night. Bij de bioscoop meldde mijn nicht dat de film vanavond in alle zalen gedraaid zou worden. Elk kwartier ging 'ie van start. Indrukwekkend, vonden we dat. In de rij voor de kassa oefende ik met mijn jongste achternichtje de Nederlandse provinciale hoofdsteden. Ze had daar een tien voor gehaald op school. Even ging er een pijn-scheut door mijn half-Friese hart toen ze Leeuwarden zonder twijfel de hoofdstad van Groningen doopte, maar verder was het een plezierig tijdverdrijf. In de zaal stonden twee halfnaakte mannen ons op te wachten, en naast hen een presentator in zwart kostuum met rode harten erop. "Dag dames!" poogde hij over het enthousiaste getetter heen te roepen. Mijn achternichtjes graaiden verwoed in hun *goodiebag*. "Getver ik hou niet van cola!" en "oh my God, mama, er zit een string in deze tas!" klonk het opgetogen. Toen de presentator vroeg of er op dit moment vrouwen in de zaal zaten die verliefd waren, werd het plotseling muisstil. Ongeveer de helft van de zaal stak een hand op. Mijn achternichtje van negen keek me geschokt aan. "Jij niet?! En je vriendje dan?" Ik was even van mijn à propos. "Ik heb al heel lang geen vriendje meer." "Maar je hebt zijn telefoonnummer toch nog wel?" Ik dacht even na. "Ja, ik geloof het wel." Ze zuchtte. "Nou, dan zou ik hem maar eens bellen als ik jou was." Ik knikte gehoorzaam. Onderweg naar huis (de film was middelmatig, dus verder geen woorden daarover) vroeg ik haar wat zij het leukste cadeautje vond uit haar *goodiebag*. "De string", zei ze zonder na te denken, om er vervolgens aan toe te voegen: "Ik hoop alleen dat mama 'm niet aantrekt als ik bij haar in bed slaap vanavond. Ik heb óók recht op privacy."

Cato Boeschoten

“Nee! Wij zijn geen meisje-meisjes!”

Praeses Sororitas versus Praeses Popino
Jill Janssen (22), vierdejaars fiscaal recht, is voorzitter van O.D.D. Sororitas
Aantal actieve leden: 15
Borrelen: De Beurs
Betekenis 'Sororitas': "Zusterschap."
Jenna Lagas (19), tweedejaars International Business, is vicevoorzitter van A.D.D. Popino (Koko)
Aantal actieve leden: "In de 20"
Borrelen: Koko
Betekenis 'Popino': "Mag ik niet verklappen, het is de bedoeling dat je het in je A-tijd raadt. En precies weet ik het trouwens ook niet meer."

Jenna (spreek uit: Djenna) Lagas is vicevoorzitter van Popino, een Koko-dispuut. De echte voorzitter zit tevens in het bestuur van de vereniging, een optreden in deze serie zou daar misschien mee kunnen conflicteren, schreef ze.

WAT BEDOELDE JOUW VOORZITTER DAARMEE, JENNA?

Lagas: "Conflicteren? Geen flauw idee. Ik hoorde alleen dat ze deze middag niet kon."

EN JILL, VIERDEJAARS FISCAAL RECHT?

Janssen: "Ik heb een jaar uitloop, wilde mijn scriptie uitstellen omdat ik het allemaal niet geregeld kreeg en toch een goeie scriptie wil afleveren. Voordat de master begint, aan de VU of in Tilburg, ga ik nu een half jaar bij Deloitte werken in Amsterdam, als werkdudent."

BESCHRIJF JE DISPUUT EENS IN ÉÉN WOORD.

Janssen: "Verschillend. We zijn onderling heel verschillend. Tja, dat is natuurlijk al tien keer eerder gezegd. Van buitenaf lijken we misschien een meisje-meisjes dispuut, maar we doen echt meer dan thee leuten en ons haar in de krul leggen. We doen ook fanatiek mee aan sporttoernooien of aan bierestafettes."

Lagas: "Wij zijn ook totaal geen meisje-meisjes. Dat zijn meer van die tutjes."

Janssen: "Ja, die zijn vrij saai, rustiger."

Lagas: "Zoals Phylla, bij Koko, die hebben ook nog de kleur roze, en dan altijd rokjes aan, en hakjes."

Janssen: "Oei, ik heb ook hakjes aan, en onze kleur is ook roze. Met bruin, dat weer wel."

Lagas: "Ik draag nu ook hakjes, hihi."

EN POPINO IN ÉÉN WOORD?

Lagas: "Ook: verschillend. Maar toch een geheel."

BEETJE SAAI HOOR.

Lagas kijkt op het notitieblok van de verslaggever. "Schrijf je nu op: saai?"

KIJK JIJ NU MEE OP MIJN AANTEKENINGEN?

Lagas: "Ja, haha, sorry, maar omdat je het eerst aan haar vroeg en ik nu hetzelfde zeg, lijkt ik nu saai..."

Gelukkig, ze kan ermee leven.

Leden die *verschillend* zijn, dat uit zich op veel manieren. Dat ze altijd verschillende ideeën hebben bijvoorbeeld.

Lagas: "Bij ons is dat zo. Over de kleding: de een wil de shirts strak, de ander los. En dan wordt het dus allebei. Ja, we doen elk jaar iets nieuws."

En nee, dat maakt ze nog geen meisje-meisjes, grinnikt ze.

Verschil van mening is er ook over hoe de A-tijd wordt ingevuld. Volgende week is er een feest bij Tragos, "wij hebben een opdracht die leuker zou zijn om dáár te doen dan bij Koko. Anderen vinden dat

het juist wel bij Koko moet. Waarom bij Tragos? Omdat ze dan meer voor gek staan, haha."

WAAROM EEN ONAFHANKELIJK DISPUUT, JILL?

Janssen: "Ik ben bij toeval bij Sororitas beland, maar het voordeel is dat wij geen verplichtingen aan een vereniging hebben, je kunt je eigen regeltjes opstellen."

Onafhankelijk of niet, iedereen wil nieuwe leden, al was het maar om uitsterven van het dispuut te voorkomen. Dat betekent concurrentie. Lagas: "Je merkt dat er strijd is soms. Na de eerstejaarsperiode van Koko wordt het echt strijden om de kindjes. 'Hé, die staat met een ander dispuut te praten, dat gedoe. Dan is het 'blijf van ons potentieeltje af'."

Janssen: "Als ze bij ons nog niet echt lid zijn, en je gaat dan met ze de stad in, dan moet je ze goed in de gaten houden, er zijn altijd dispuuten die leden zoeken. Je kunt denken: iemand landt waar ze moet, maar ja, we zijn een jong dispuut, we moeten wel blijven bestaan."

IETS HEEL ANDERS. DE DRUK OP STUDENTEN.

Want op websites van dispuuten is het allemaal van feestje hier feestje daar, veel tralala en holadiee. Terwijl de stress onder studenten tegenwoordig toch groot is, er ook burn-outs optreden. Wat als je je niet zo jofel voelt?

Janssen: "Als er iets is, kun je het vertellen."

Dat gebeurt ook. Een vader die overlijdt, ouders die scheiden.

Het is ook mijn rol als voorzitter, ik word best vaak gebeld, dan

praat je erover. Je ziet de laatste jaren steeds meer mensen

vastlopen, moeite hebben met de

druk. Ja, ik kan de goede toon wel tref-

fen, hoe langer je in deze rol zit, hoe beter dat gaat."

Lagas: "Onze vergadering eindigt altijd met een puntje pee.

Een puntje persoonlijk. Daar kun je die dingen kwijt. Zelf? Nee, ik zeg

dan nooit iets. Toen voor mij een keer de druk

hoog was heb ik met een meisje gepraat dat een burn-out heeft gehad. Dat

helpt, ik werk mezelf er wel bovenop."

Janssen: "Ik gooi ook niks in de groep, ik bespreek dingen thuis met een goeie vriendin."

Lagas: "Ik vind het fijner als mensen aan mij hulp vragen dan andersom."

Janssen: "Ik ook."

Wammes Bos

Foto: Joey Roberts

